

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 11. september 2019
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Marie Jørgensen
Sagsnr.: 2019-0030-2385
Dok.: 1194113

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 134 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 14. august 2019. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Nick Hækkerup

/

Mette Johansen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 134 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren angive, hvornår en kriminel handling kan føre til konfiskation af 3. parts bil eller ejendele? Der henvises til artiklen "Politibetjent om vanvidskørsel i København: Retsstaten svigter sit ansvar over for borgerne", Berlingske den 7. august 2019.”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen indhentet en udtalelse fra Transport- og Boligministeriet, der bl.a. har oplyst følgende:

”Transport- og Boligministeriet kan oplyse, at færdselslovens § 133 a indeholder regler om konfiskation af motordrevne køretøjer, hvortil der kræves kørekort.

Færdselslovens § 133 a, stk. 1, indeholder regler for fakultativ konfiskation – det vil sige tilfælde, hvor der kan ske konfiskation, når en række nærmere betingelser er opfyldte.

Færdselslovens § 133 a, stk. 2-10, og 13, indeholder regler for obligatorisk konfiskation af motordrevne køretøjer – det vil sige tilfælde, hvor der skal ske konfiskation. Regler om obligatorisk konfiskation i § 133 a, stk. 2-6, omhandler konfiskation af motordrevne køretøjer, med undtagelse af lille knallert, mens § 133 a, stk. 2 og 7-10, indeholder regler for obligatorisk konfiskation af lille knallert. Endvidere indeholder § 133 a, stk. 13, særlige regler om obligatorisk konfiskation af både stor og lille knallert, der er konstruktivt ændrede med henblik på hastighedsforøgelse.

Ifølge § 133 a, stk. 1, om fakultativ konfiskation kan der ved grove overtrædelser af færdselsloven, eller hvor føreren flere gange har gjort sig skyldig i overtrædelse af færdselsloven, ske konfiskation af det motordrevne køretøj, der er anvendt, hvis det må anses for påkrævet for at forebygge yderligere overtrædelser af færdselsloven. Under tilsvarende betingelser kan der ske konfiskation af et motordrevet køretøj, som ejes af den person, der har foretaget overtrædelsen, selv om køretøjet ikke er anvendt ved overtrædelsen.

Både i tilfælde, hvor der foreligger en grov overtrædelse af færdselsloven, og i tilfælde, hvor føreren flere gange har gjort sig skyldig i overtrædelser af færdselsloven, er det en betingelse for konfiskation efter § 133 a, stk. 1, at konfiskation må anses for påkrævet for at forebygge yderligere overtrædelser af færdselsloven. Det betyder, at konfiskation kun kan ske, hvis der konkret er et vist grundlag for at antage, at føreren vil begå en ny

overtrædelse af færdselsloven, hvis føreren ikke fratages sit køretøj. En sådan antagelse vil navnlig kunne være til stede, hvis føreren tidligere er straffet eller har verserende sager for overtrædelse af færdselsloven. Retspraksis viser også, at kerneområdet for konfiskation efter § 133 a, stk. 1, særligt har været gentagelsestilfælde.

Det skal bemærkes, at det praktiske anvendelsesområde for færdselslovens § 133 a, stk. 1, er blevet indsnævret væsentligt med de senere indførelser af bestemmelserne om obligatorisk konfiskation i § 133 a, stk. 2-10. Flere af de gentagelsestilfælde, der tidligere var omfattet af § 133 a, stk. 1, vil nu være omfattet af stk. 3-10, ligesom de grove tilfælde af spirituskørsel nu er omfattet af stk. 2.

For så vidt angår færdselslovens regler for obligatorisk konfiskation (det vil sige tilfælde, hvor konfiskation i henhold til færdselslovens regler skal ske) følger det af § 133 a, stk. 2, at der skal ske konfiskation, hvis ejeren af et køretøj har gjort sig skyldig i spirituskørsel med en alkoholkoncentration i blodet under eller efter kørslen på over 2,00 promille eller en alkoholkoncentration i udåndingsluften under eller efter kørslen over 1,00 mg pr. liter luft. Bestemmelsen finder både anvendelse på førstegangstilfælde, gentagelsestilfælde, og tilfælde, hvor der er flere forhold til samtidig pådømmelse. Den eneste betingelse er, at promillen har været over 2,00. I grove tilfælde af spirituskørsel skal der således som udgangspunkt altid ske konfiskation af køretøjet.

Færdselslovens § 133 a, stk. 3-6, og med hensyn til lille knallert § 133 a, stk. 7-10, omhandler forskellige situationer af gentagelsestilfælde, hvor bl.a. mindre grove tilfælde af spirituskørsel kan indgå i grundlaget for konfiskation sammen med andre overtrædelser af færdselsloven. Ligeledes skal der ske konfiskation i forskellige gentagelsessituationer med forhold, der har medført betinget eller ubetinget frakendelse af førerretten, ligesom forskellige gentagelsestilfælde af kørsel uden erhvervet føreret eller kørekort til lille knallert, traktor og motorredskab skal medføre konfiskation af køretøjet.

Hvis betingelserne for konfiskation efter de ovennævnte bestemmelser i § 133 a, stk. 2-10, er opfyldte, skal konfiskation ske, selv om køretøjet ikke er anvendt ved den aktuelle overtrædelse, jf. § 133 a, stk. 11.

Det følger endvidere af færdselslovens § 133 a, stk. 14, at straffelovens regler om konfiskation i øvrigt gælder ved siden af reglerne i færdselslovens § 133 a, i det omfang de ikke er fraveget ved færdselslovens bestemmelser. Det bemærkes herved, at straffelovens regler om genstandskonfiskation i § 75, stk. 2, må antages at være blevet erstattet af færdselslovens § 133 a på

færdselslovens område.

Færdselsloven indeholder derimod ikke særskilte regler om konfiskation af motordrevne køretøjer hos ejeren af køretøjet, hvis køretøjet ikke ejes af den fører, der har begået den aktuelle overtrædelse af færdselsloven (konfiskation hos tredjemand). Det indebærer, at det er bestemmelserne i straffelovens § 76, stk. 2, og § 77 a, der er afgørende for, hvem konfiskation kan ske hos, og således også i hvilke tilfælde konfiskation af motordrevne køretøjer undtagelsesvist kan ske, selvom køretøjet ikke ejes af føreren.”

Justitsministeriet kan i forlængelse heraf oplyse, at der udover de tilfælde, som er nævnt i færdselslovens § 133 a, kan ske konfiskation af 1) genstande, der har været brugt eller bestemt til at bruges ved en strafbar handling, 2) genstande, der er frembragt ved en strafbar handling, og 3) genstande, med hensyn til hvilke der i øvrigt er begået en strafbar handling, hvis det er påkrævet for at forebygge yderligere lovovertrædelser, jf. straffelovens § 75, stk. 2.

Konfiskation kan ske hos den, der er ansvarlig for lovovertrædelsen, og hos den, på hvis vegne den pågældende har handlet, jf. straffelovens § 76, stk. 2. I forhold til konfiskation af køretøjer er udgangspunktet som følge af denne bestemmelse, at det er en betingelse for konfiskation, at det anvendte køretøj ejes af føreren.

Efter straffelovens § 77 a, 1. pkt., kan genstande, som på grund af deres beskaffenhed i forbindelse med andre foreliggende omstændigheder må befrygtes at ville blive brugt ved en strafbar handling, konfiskeres, for så vidt det må anses for påkrævet for at forebygge den strafbare handling.

I praksis er bestemmelsen bl.a. blevet anvendt til konfiskation af et køretøj, som ejes af en samlever eller i sameje, f.eks. i Østre Landsrets dom af 6. maj 2011, som er trykt i UfR.2011.2458.Ø, hvor domstolen fandt grundlag for at konfiskere førerens kærestes bil. Det fremgår bl.a. af dommens præmisser, at det under hensyn til tiltaltes mange tidligere domme for spirituskørsel, og idet det må frygtes, at tiltalte fortsat vil anvende sin kærestes motor-køretøjer til kørsel, også i spirituspåvirket tilstand, findes påkrævet at konfiskere køretøjet for at forebygge yderligere lovovertrædelser, jf. straffelovens § 77 a. Domstolen har endvidere lagt vægt på, at kæresten havde overladt bilen til tiltalte, uagtet hun vidste, at han var frakendt førerretten, og at han havde indtaget betydelige mængder alkohol.